

IØ-fonden er etableret med Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU-fonden) som forblende.

IFU-fonden blev fritaget for beskatning ved lov nr. 107 af 11. marts 1987. I modsat fald ville fonden blive beskattet af den erhvervsmæssige indkomst, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Tilsvarende gør sig gældende for IØ-fonden, som staten yder tilskud til. Det foreslås derfor, at også IØ-fonden fritages for beskatning.

Det foreslås endvidere, at reglerne om sambeskatning ændres, således at IØ-fonden også på dette punkt sidestilles med IFU-fonden.

Efter gældende regler kan der alene tillades sambeskatning, såfremt de danske aktieselskaber, der inddrages under sambeskatningen, ejer hele den del af det udenlandske datterselskabs aktier, som efter lovgivningen i det pågældende land kan ejes af selskaber her i landet. Af hensyn til såvel udviklingslandene som den deltagende danske eksportindustri, blev der ved lov nr. 144 af 13. april 1983 indført en hjemmel til, at Ligningsrådet også kunne tillade sambeskatning, hvor IFU-fonden ejer en del af aktiekapitalen. Tilsvarende bør gælde, hvor en del af aktiekapitalen ejes af IØ-fonden, og det foreslås derfor at ændre selskabsskattelovens § 31.

d. Finansierings- og kreditinstitutter

Fondsbeskatningsloven omfatter 4 hovedgrupper af skattepligtige; registreringspligtige fonde, registreringspligtige interesseforeninger, arbejdsmarkeds-sammenslutninger, hvilket vil sige registreringspligtige foreninger, der forhandler overenskomst, samt visse særligt opregnede finansierings- og kreditinstitutter.

Beskatningen af finansierings- og kreditinstitutter adskiller sig væsentligt fra de øvrige grupper. Gruppen omfatter realkreditinstitutter, der ikke er omdannet til eller oprettet som aktieselskaber, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Provinsbankernes Reallånefond, Landsbankernes Reallånefond, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Eksportfinansieringsfond samt nogle finansieringsinstitutter, der enten opfylder betingelserne for at yde statsgaranti i henhold til visse love under Industriministeriet eller som er omfattet af visse love om finansierings- og kreditinstitutter.

Finansierings- og kreditinstitutter opgør den skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler for indregistrerede aktieselskaber. Som eneste undtagelse gælder, at institutterne kan foretage et bundfradrag på 25.000 kr. ved indkomstopgørelsen svarende til, hvad der gælder for registreringspligtige fonde.

Til og med indkomståret 1989 kunne institutterne endvidere ved indkomstopgørelsen fradrage hensættelser til fyldestgørelse af visse lov- eller vedtægtsmæssige minimumskrav til reserver. I forbindelse med nedsættelse af selskabsskatteprocenten til 40, blev adgangen til fradragsret for de nævnte reservefondshenlæggelser ophævet, jf. lov nr. 889 af 29. december 1989.

Ifølge lov nr. 255 af 25. april 1990 vil realkreditinstitutter, der omdanner sig til aktieselskaber, overgå til beskatning efter selskabsskatteloven. Realkreditaktieselskaber, der oprettes i henhold til den nye realkreditlov, vil blive skattepligtige efter selskabsskatteloven.

Endvidere medfører gennemførelsen af lov nr. 394 af 13. juni 1990 om erhvervsfremme, at flere af de love, som fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4, litra d-g, henviser til, ophæves.

Under henvisning til disse ændrede forhold foreslås, at finansierings- og kreditinstitutter, der er omfattet af fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4, litra a-c, overgår til beskatning efter selskabsskatteloven som aktieselskaber.

Finansierings- og kreditinstitutter, der er nævnt i fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4, litra d-g, vil med forslaget overgå til beskatning efter deres organisationsform. D.v.s. institutter organiseret som aktieselskaber beskattes efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, mens institutter organiseret som registreringspligtige fonde beskattes efter fondsbeskatningslovens § 1, nr. 1.

Overflytningen nødvendiggør en række konsekvensændringer.

3. Provenumæssige konsekvenser

Forslaget om friholdelse for avancebeskatning og stempelafgift ved omdannelse af en gensidig forsikringsforening til aktieselskab indebærer næppe et egentligt provenutab, da det må antages, at de gensidige forsikringsforeninger ikke vil lade sig omdanne, såfremt der udløses avancebeskatning m.v.

Forslagene om indførelse af et bundfradrag på 1 mill. kr. i gensidige forsikringsforeningers ikke-erhvervsmæssige indkomst og skattefrihed for datterselskabsudbytte til gensidige forsikringsforeninger, sparekasser og brugsforeninger vil medføre et mindre provenutab. Det samme vil gælde, hvis skatteministeren anvender den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse til at fritage forsikringsforeninger, der alene driver sygeforsikringsvirksomhed, for beskatning.

Konsekvensændringerne i aktieavancebeskatningsloven som følge af skattefritagelsen af datterselskabsudbytter vil næppe medføre et provenutab på kortere sigt, da der typisk er tale om anlægsaktier. På